

DĚTSKÉ SKUPINY ZACHRÁNĚNY

Senát projednal návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině. Projednávání novely v Poslanecké sněmovně trvalo více než rok a legislativní proces doprovázel také velký mediální zájem.

V Senátu se tomuto tématu v rámci Stálé komise pro rozvoj venkova věnovala senátorka Jaromíra Vítková. „Dětské skupiny fungují od roku 2014. V současné době je jich asi 1 150, poskytují péči a vzdělávání téměř 16 000 dětí. Jsem velmi ráda, že novela zákona přišla v takové podobě, jakou jsme obdrželi, protože nejen poskytovatelé, ale i veřejnost a rodiče byli dlouhodobě v nejistotě, zda budou dětské skupiny fungovat i dále. Kdyby dětské skupiny zanikly,

nastal by velký problém, protože mateřské školy nemají dostatečnou kapacitu,“ dodává Jaromíra Vítková.

Poslanecká sněmovna opakovala druhé čtení a v rámci sociálního výboru vznikl kompromisní pozměňovací návrh, který řešil nejpalčivější místa novely, která byla velmi diskutována.

„Důležité je zejména zachování horní hranice věku dětí do zahájení povinné školní docházky. Jsem ráda, že se zachoval i název ‚dětská sku-

pina‘, který se vžil již od roku 2014. Upravila se odborná způsobilost pečujících osob, kde se vyžaduje kvalifikace zdravotnická a pro děti starší 3 let i pedagogická. Na plénu také

zaznělo od ministryně MPSV, že na budování nových kapacit v dětských skupinách je vyčleněno celkem 7 mld. z Národního plánu obnovy,“ shrnuje Vítková.

DIGITÁLNÍ OKÉNKO

Inventura výuky na dálku

Bezpečná a kvalitní školní ICT infrastruktura se stává v souvislosti s neustále rostoucím přílivem technologií do škol stále důležitějším tématem. Statisticky se blížíme k poměru jeden počítač či tablet na jednoho žáka. Ohromnému nárůstu objemu dat ve školách přispělo více než roční vzdělávání na dálku. Většina škol, respektive učitelů zdigitalizovala své výukové materiály. Další velké množství nových digitálních výukových materiálů a dat vytvořili samotní žáci a studenti.

V první fázi výuky na dálku vznikl tento digitální obsah velmi nesystematicky a nekoordinovaně. Na školách totiž měla tato forma výuky mnoho podob, od komunikace přes sociální síť typu Facebook a Instagram, multiplatformní aplikace WhatsApp a Messenger až po klasické a dobře známé e-maily a školní informační systémy typu Bakaláři. V první části výuky na dálku se rovněž velmi často zanedbá-

vala ochrana osobních údajů a ochrana autorského obsahu. Tyto důvody plus výše zmíněný masivní příliv technologií do škol přináší školám nový úkol, a to zajistit 100% kontrolu nad svými daty a veškerým digitálním obsahem, zejména takovým, který vznikl během výuky na dálku, nepotřebná data pak trvale odstranit a nezabezpečená data zabezpečit. To by měl být cíl každé digitální inventury, kterou by měl udělat každý pedagog, který se aktivně podílel na výuce na dálku.

A jestli se ptáte, jak by měla vypadat taková inventura výuky na dálku, tak vám na začátek postačí, když si položíte následující tři otázky. Tyto otázky pocházejí z takzvaného bezpečnostního kontrolního seznamu, který pro školy a učitele připravuje Národní pedagogický institut ve spolupráci s Ministerstvem vnitra.

Bezpečnostní kontrolní seznam:

1. Máte přehled o veškerém

vytvořeném digitálním obsahu, který jste vy a vaši žáci vytvořili v průběhu výuky na dálku a máte tento obsah dostatečně zabezpečený, tzn., že není volně uložený a veřejně přístupný například na školním webu apod.?

- Ano.
 - Ne.
 - Nejsem si jistý/jistá.
2. Nahrál/a jste nějaký svůj výklad/projev na platformu YouTube nebo na jiný internetový server pro sdílení video souborů a je tento materiál veřejně přístupný?
- Ano, na YouTube, jako veřejně přístupný.
 - Ano, na YouTube, jako neveřejný.
 - Ano, jinam.
 - Ne, nikam.
3. Vytvořil/a jste virtuální sdílený prostor pro výuku na dálku? Mohlo se jednat o sdílený dokument, složku nebo virtuální učebnu, jako je například Google Classroom? A jaký je k dokumentu nebo virtuální učebně přístup?

- Ano, je veřejně přístupný/přístupná na školních webových stránkách.
- Ano, je přístupný/přístupná pouze uživatelům školní vzdělávací platformy typu Google Workspace nebo MS 365.
- Ne, nevytvořil/a jsem žádný sdílený dokument nebo virtuální učebnu.
- Nejsem si jistý/jistá.

Jestliže z vašich odpovědí je zřejmé, že si nejste zcela jisti zabezpečením vytvořeného digitálního obsahu nebo jste zcela zapomněli, že jste nějaký digitální obsah vytvořili, bude dobré tento digitální obsah vyhledat, následně vymazat nebo důkladně zabezpečit. Tuto aktivitu by měl pak každý učitel pravidelně opakovat, protože jedině tak může vytvářet bezpečnou školní digitální infrastrukturu.

Tomáš HAMBERGER